

Johann Sebastian Bach. Biografia

En el segle XVIII, en ple Barroc, la professió de músic era considerada com qualsevol altra professió, sabater o sastre. Els músics eren considerats uns artesans i es podien guanyar la vida.

Alemanya estava dividida en petits estats, ducats, principats i ciutats lliures i tenien els seus propis músics i compositors oficials.

J.S. Bach va néixer l'any 1685 a Eisenach, a la regió de Turigia, Alemanya. Descendent d'una família de músics. No es té gaire informació sobre la seva infantesa però se sap que estava envoltat de música.

Als 8 anys va ingressar a l'Escola de Llatí de Eisenach, era bon estudiant i mostrava dots musicals. Va començar a cantar al Cor de l'escola.

Quan tenia 9 anys es va morir la seva mare, Elizabeth. El seu pare es va tornar a casar però també va morir uns mesos més tard. A J.S. Bach i el seu germà els van portar a casa d'un oncle seu a Ohrdruf.

Als 15 anys ha de marxar de casa del seu oncle perquè no el pot mantenir ni educar musicalment. Ingressa amb una beca al Cor Infantil de Mettenchor de l'Església de Sant Miquel on té un petit salari, allotjament i instrucció a la mateixa Escola de Llatí de l'església on cantava.

Aquí J.S. Bach té l'oportunitat de familiaritzar-se amb la música sacra i eclesiàstica.

Als 17 anys acaba els seus estudis però degut a les seves circumstàncies no pot accedir a la universitat. Torna llavors a la seva terra natal, Turigia, com a organista però té molts conflictes amb els membres del cor.

L'any 1707, als 22 anys, es casa amb Maria Bàrbara i es trasllada a viure a Mülhausen ocupant el lloc d'organista de l'Església de Sant Blai però després d'un temps també té conflictes, aquesta vegada de caire teològic.

L'any 1708 es trasllada a treballar a la cort del duc Wilhelm Ernest de Saxe-Weimar. Durant els anys que passa a la cort les seves composicions són molt experimentals. Sempre intentava treballar amb noves idees i amb enfocaments originals a l'hora de tractar els sentiments i les emocions, encara que a vegades la seva música solia ser excessivament llarga i desestructurada.

Aquest mateix any neix la seva primera filla Catherina Dorothea.

A Weimar J.S. Bach es va endinsar en un nou món i una societat completament diferent a la que estava avesat. Gaudia d'un gran prestigi i tot el que l'envoltava li va ser favorable per a les seves composicions.

L'any 1710 neix el segon fill Wilhelm Friedemann, el 1714 el tercer fill Carl Philipp Emanuel i el 1715 el quart fill Johann Gottfried Bernhard.

L'any 1717 es trasllada a la cort de Cöthen i rep un bon salari com a director musical de la cort. Tenia una petita orquestra de músics de molta qualitat; 2 violins, 1 violoncel, 1 viola de gamba, 1 oboè, 1 fagot i 2 flautes.

L'any 1720 mort la seva dona Maria Bàrbara i el 1721 es casa amb Anna Magdalena de 20 anys i cantant, de família de músics. Tenen 13 fills dels quals se'n moren 7 .

Durant aquesta època a la cort de Cöthen compon molt però la major part de les seves partitures es van perdre malgrat que la vitalitat característica d'aquesta època queda reflectida als Sis concerts de Brandenburg, compostats durant aquest anys. Aquests concerts els va dedicar al Comte Christian Ludwig de Brandenburg i per això obtenen el seu nom. Són els primers que compona Bach i no estan escrits per un instrument solista sinó per a diferents instruments de vent.

En el 1r,3r i 6è concert cada secció de l'orquestra contesta a l'altre.

En el 2n,4rt i 5è hi ha un grup de solistes que acompanya la resta de l'orquestra.

Són concerts alegres i brillants, desperts, efervescents, el seu color i el seu ritme reflecteixen la seguretat i el benestar de Bach quan vivia a la Cort de Cöthen.

En aquesta època, Bach també compon dues suites per orquestra i també va completar la primera sèrie de 24 preludis i fugues del 1r volum del Clave ben temperat.

L'any 1723 s'instal·la a Leipzig com a Chantre de Sant Tomàs. Dirigeix l'escola i és el Director Musical responsable de la música que s'interpretava a totes les esglésies de Leipzig, particularment de les de Sant Tomàs i Sant Nicolau on es celebren llargs i elaborats oficis religiosos els diumenges.

Durant els anys que viu a Leipzig Bach compona molt i veu créixer la seva família i els seus fills que molts d'ells es dediquen a la música. Cal destacar-ne Carl Philipp.

En aquesta època també viu G.F. Haëndel del qual Bach n' admira profundament les composicions però mai es van veure personalment.

L'any 1733 compona la Missa en si menor , la 3era part de les obres per a Clave i l'any 1742 la 4rta part. Aquesta darrera part és una sola peça, una ària amb 30 variacions composta per encàrrec del baró Kaiserling (es diu que aquest baró tenia insomni i el seu servidor Goldberg, alhora alumne de Bach, li va fer compondre aquestes variacions per tocar-li en les seves nits d'insomni).

La darrera obra que va compondre J.S. Bach va ser "L'art de fuga".

A mitjans de l'any 1749 la salut de Bach es comença a deteriorar i la seva visió era molt dèbil degut a qüestions hereditàries, per excés de feina i per una il·luminació molt deficient fets que pràcticament el deixen cec.

L'any 1750 el van intervenir dels dos ulls però sense gaire èxit. Uns deu dies abans de morir havia recuperat de manera inesperada la visió però mort d'una apoplexia (atac de feridura o ictus cerebral).

J.S. Bach no havia fet testament i la seva herència es va repartir a parts iguals entre els seus nou fills vius i la seva viuda, Anna Magdalena que va haver d'anar a viure a una casa de beneficència on va morir l'any 1760.

Eulàlia Montoriol

Bibliografia consultada: Tim Dowley. "Bach" Grandes compositores. Ed. Ma Non Troppo